

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

[Quæst. 18. Quasnam pœnitentias publicas posset Confessarius injungere
in praxi peccatoribus publicis?]

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

118 TRACTATUS VI.

accesserint publicè blasphemantes , concubinarii omnibus noti , meretrices , ebriosi scandalosi , Festorum & Dominicarum dierum violatores , qui manifestas exercent inimicitias , & alii similes peccatores , iis absolutio nem non impertiantur , neque ad Sacramentorum participationem admittant , nisi prius scandalum susciperint , & publicam satisfactiō nem peccati gravitati aliquo modo convenientem præstiterint , sive peccatum suum cum dolore confitendo , coram iis , quos scandalū affecerunt , vel etiam coram aliis viris honore dignis : sive aliquid tribuendo ad Ecclesiæ ordinatum , ut ita scandalum aliquo modo reparare valeant , ut illis præscriptum fuerit : sive aliquo demūlū alio modo scandali magnitudini congruo . Præterea Curatos omnes & Confessarios à nobis approbatos hortamur , ut eodem modo se gerant erga peccatores publicos , neque his indulgentiores sint , propter rationes alias mundanas , aut infirmitatem aliquam suo munere minus dignam .

Ubi verò scandalum modum excesserit , nec satis compertum habuerint tunc Parochi , qualēm Pœnitentiam imponere debeant , aut qualēm pœnitentes subire possint , quemadmodum accidere solet in singularibus certaminibus , divortiis , cognitorum inimicitiis , & aliis hujuscemodi peccatis ; iis significabunt Decani , nos id velle prius scire , quam quidquam statuant , aut exequantur : idque ipsum à Decanis in similibus casibus servari volumus .

Quæst. 18. Quānam pœnitentias publicas posset Confessarius injungere in praxi peccatoribus publicis ?

Resp. Cum præcipua ratio propter quam imponitur Pœnitentia publica , sit ad medendum scandalo , ut ait Concilium Tridentinum ,

Opportet ut Confessores rationem habentes, & qualitatis personarum, & peccati commissi, præscribant pœnitentias, quæ clare ostendant peccatorem sui criminis pœnitere, & curare, ut Deo, & Ecclesiæ per Pœnitentiam à Confessario impositam, satisfaciat. Sic v. g. injungere posset Confessarius, ut qui publicè peccavit, genibus flexis, oculis demissis, & summâ cum modestia vestitus, cereum in manu tenuens, aut etiam sine cereo in vestibulo Ecclesiæ, aut ante januam per Missam Parochialem intersit. Ut cuidam processioni nudis pedibus incedat. Ut comitetur sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum cùm defertur ad infirmos accenso cereo præ manibus per annum. Ut genuflectat per aliquot horas ante fores Ecclesiæ, & interim hoc corporis habitu recitet Psalmos pœnitentiales die Festo. Posset etiam in Pœnitentiam injungi blasphematori publico, ut coram illis, quos scandalo offendit, dicat se suorum excessum pœnitere, etiam atque etiam eos deprecans, ut orent Deum pro eo ad obtinendam suorum peccatorum veniam.

Parochus posset etiam præscribere peccatori publico, ut genuflecteret in extrema Ecclesiæ parte tempore Catechismi, seu instructionis familiaris, quam singulis Dominicis inter Missarum solemnia habere debet ad populum juxta mentem Concilii Tridentini, quâ functione peractâ, Parochus, qui de hoc prius cum pœnitente convenerit, posset adstantibus dicere, talem, v. g. Petrum veniam petere à Deo, & ab Ecclesia pro scandalo dato, & in Pœnitentiam suscepturnum talem peregrinationem pedibus, & sic de cæteris, quæ Christiana prudentia suggesteret Confessori, qui tamen semper rationem habere debet qua-

120 TRACTATUS VI.

litatis criminis commissi, ætatis, sexus, conditionis, infirmitatis, aut constantiae pœnitentis.

Sic aliquando fecit D. Augustinus in sermone quem habuit ad populum, in quo injunxit Pœnitentiam publicam cuidam Christiano qui astrologiam judicialem exercebat.

S. August. in
Psal. 61. in
Ene.

Cum Mathematicus in populo monstraretur;
ait D. Augustinus, *Iste seductus ab inimico,*
cum esset fidelis, diu Mathematicus fuit, se-
ductus seducens, deceptus decipiens, illexit,
fefellit, multa mendacia locutus est contra
Deum. modo sicut de illo credendum est,
horruit mendacium, & multorum hominum
interitum: se aliquando à diabolo sensit illec-
tum, convertitur ad Deum pœnitens. Puta-
mus, Fratres de magno timore cordis acci-
disse. Pœnitens est, non quarit nisi so-
lam misericordiam. sciatis eum tamen
Fratres, olim pulsare ad Ecclesiam ante Pas-
cha. Ante Pascha enim cœpit petere de Eccle-
sia Christi medicinam; sed quia talis est ars,
in qua exercitatus erat, qua suspecta esset de
mendacio atque fallacia, dilatus est ne ten-
raret, & aliquando tamen admissus est ne
periculosis tentaretur. Orate pro illo Chris-
tum, prorsus hodiernam præcēm pro illo fun-
dite Domino Deo nostro.

Considerare etiam debet Confessarius, Pœnitentiam quæ levior foret si privata esset, gravem fieri quando publicè fit.

Quæst. 19. Quænam præterea habere debet præ oculis Confessarius, ut imponat pœnitentias convenientes?

S. Carol. Ac-
tor. part. 4.

Deve il Con-
fessore sape-

Resp. Debent Confessarii secundūm consilium D. Caroli pluribus Actorum suorum locis, & præterim parte 4. pag. 769. Pœnitentiales Canones scire; licet enim eos possint, & debant